

UN BASM URBAN

Motto: „Vine și vremea ta.”

Piesa este un musical urban.

PERSONAJELE:

Povestitorul

Kisha

Axel

Rici

Tamara

Boris

Doamna Directoare

Medicul

Îngrijitorul

Vasile

Suzi

Fantoma Wendy

Prezentatoarea

Mama Kishei

Tatăl Kishei

ACT 1

PROLOG

Povestitorul: A fost odată ca-n povești, a fost ca niciodată,
Din rude nu chiar împărătești o prea frumoasă fată.
Dar fata nu a fost dorită, așa că a fost dată
La o casă de copii, și apoi uitată.

Intră Kisha.

O chema Alexandra, dar n-o mai cheamă așa
Acum ea e

Kisha: KISHA!

Povestitorul: Și umblă cu gașca.

Intră Axel.

Povestitorul: El era Alex, dar acum îl cheamă

Axel: AXEL!

Povestitorul: El este un lider cum nu se putea altfel.

Intră Rici

Povestitorul: Pe el îl chema Andrei, acum îl cheamă

Rici: RICI!

Povestitorul: Vrea femei, faimă, bani și alte vicii.

Intră Tamara.

Povestitorul: Ea este

Tamara: TAMARA!

Povestitorul: Și tot așa o cheamă.

Ar fi fost mai cuminte de avea o mamă.

Intră Boris.

Iar mezinu nu știu ce nume avea

El este

Boris: BORIS!

Povestitorul: O duce bine cu mintea.

Sunt toți 5 aliniați.

Povestitorul: Ei împreună fac multe caterinci

S-au denumit gașca:

Kisha, Axel, Rici, Tamara, Boris: OMEGA CINCI!

Povestitorul: Asta scria pe ambalajul unor batoane

Pe care le-a furat Axel de printre raioane.

O să-i cunoaștem mai bine pe fiecare în parte,

Dar să începem cu primul capitol din carte.

Ne aflăm acum la un mic orfelinat

Unde soarele răsare și copiii sar din pat.

Și-au luat pastilele de la domnul medic

Care face orice copil să se simtă mai angelic.

Au ieșit în curte ca să facă mișcare.

Așa vorbesc de parcă suntem la închisoare,

Dar asta-i o comedie, nicidecum o tragedie.

Așadar

După pauza de țigară se pregătesc

Să joace niște...jocuri... cum e firesc.

Hai să ne distrăm alături de niște mici golani

Și să urmărim un basm urban... cu orfani

SCENA 1: PE DEZBRĂCATELEA

Începe un moment muzical cu jocuri de copii.

Tamara: Noi suntem rațele. **Cor:** mac mac mac!

Axel: Noi vânătorii. **Cor:** pac pac pac!

Rici: Vă tăiem mațele. **Cor:** yac yac yac!

Boris: Luptăm pentru victorii! **Cor:** Na na na!

Cor: Țară țară, vrem ostași! Țară țară, nu fiți lași!

Țară țară, hai fruntași! Țară țară, dați cu grași!

Axel: Hai o baba oarba! Leag-o pe proastă la ochi!

Kisha: De mă mai faci proastă iau bricheta și-ți dau foc!

Cor: Bricheta! Bricheta! **Boris:** Cum se joacă bricheta?

Rici: Îți pui banii în joc, faci un cerc cu creta.

Noi îți luam banii. **Cor:** Și nu-i mai vezi!

Tamara: Uite cum treci anii... **Cor:** Și nu-i mai vezi!

Cor: Frunză? Frunză! Băgăm o frunză?

Axel: Baza voastră, baza mea, ia cum v-o trag la dungă!

Tamara: Vorbește mai frumos că te vor auzii.

Axel: Auzi aici: p***ă, p***ă, c***e în fiecare zi!

Cor: Șotron! Șotron! **Rici:** Pe dezbrăcatelea!

Cor: Șotron! Șotron! **Rici:** Hai ceva și mai de belea.

Kisha: Adevăr sau provocare? **Rici:** Nu. Sticluga!

Uite cum se invârte și... sărută-mi buza.

Kisha: Deci mai faci un pas sparg un nas! Valea!

Axel: Hai mai bine samurai. **Rici:** Pe dezbrăcatelea!

Tamara: 7 minute în rai? **Rici:** Pe dezbrăcatelea!

Boris: Hai băgăm monopoly. **Rici:** Pleacă de-aicea!

Tamara: Hai să dăm cu bomboane la perete

Si care-l dă mai aproape, le ia pe toate!

Kisha: Dulciuri! dulciuri! Pauză de dulciuri.

Axel: Tu-l furi! Tu-l furi! Curentu' tu-l furi!

Boris: Băgăm un x si zero? **Rici:** Pe dezbrăcatelea!

Tamara: Vă zic o ghicitoare? **Rici:** Pe dezbrăcatelea!

Boris: Tări, orașe, ape, munți? **Rici:** Pe dezbrăcatelea!

Kisha: Vine cineva. Păzea! **Cor:** V-ațascunselea!

Cor: (în șoaptă) Țară țară, vrem ostași! Țară țară, nu fiți lași!

Țară țară, hai fruntași! Țară țară, dați cu grași!

SCENA 2

Ies copiii și intră Directoarea, Îngrijitorul și Medicul.

Povestitorul: În timp ce copiii fericiți erau.
Mă rog... Fericiți e mult spus. Stai că reiau.
În timp ce se jucau, adulții erau
Ocupați. Ceva mare pregăteau.
Antagonista noastră e doamna directoare
Pe care copiii au numit-o vrăjitoare.
S-au pregătit camerele de filmat
Să trimită un mesaj din orfelinat.

Doamna Directoare: Pudră!

Îngrijitorul: Da, doamnă!

Doamna Directoare: Apă!

Medicul: Da, doamnă!

Doamna Directoare: Arăt bine din unghiu ăsta?

Îngrijitorul: Da, doamnă!

Doamna Directoare: E prea cald. Dați căldura mai jos!

Medicul: Da, doamnă!

Doamna Directoare: E prea frig acuma!!!

Îngrijitorul și Medicul: Ne cerem iertare!

Doamna Directoare: Vă iert. Deocamdată. Se aude? Doi zece! Doi zece!

Îngrijitorul: Se aude!

Doamna Directoare: Adu-mi ochelarii! Ba nu. Bagă-mi lentile de contact în ochi!

Medicul: Da, doamnă!

Doamna Directoare: Oglindă oglinjoară, spune-mi: Arăt bine?

Îngrijitorul și Medicul: Arătați mai bine ca oricine!

Doamna Directoare: Bun. Haideți să-i dăm drumul. Să scăpăm de purcelușii ăștia.

Îngrijitorul: Gata cu toaletele mânjite pe colac!

Medicul: Gata cu păduchile!

Îngrijitorul: Gata cu toate așternuturile murdare!

Medicul: Gata cu varicela și rubeola!

Doamna Directoare: Gata cu toți copiii care plâng în noapte într-una!

Povestitorul: Oare chiar sunt rostite asemenea cuvinte

Într-un orfelinat fără vreun părinte?

E doar o poveste, nu am ce să reflect.

Trei doi unu și am intrat în direct!

SCENA 3: CE VĂ LIPSEȘE

Începe un moment muzical.

Doamna Directoare: Ce vă lipsește?

Îngrijitorul: Motivul pentru care omul se trezește?

Doamna Directoare: Ce vă lipsește?

Medicul: Ceva ce relația la loc o lipește?

Doamna Directoare: Ce vă lipsește?

Medicul: Încă-o viață în viața voastră **Îngrijitorul:** firește!

Doamna Directoare: Și un animal doar vă plictisește
Dar un copilăș vă ferește.

Doamna Directoare: Ce vă lipsește în viață?

O roscată pistruiată pe față?

O fantastică fată cu clasă

Sau o creață intelectuală care vă-nalță?

Sau poate un băiețel simpățicel?

Cel mai cel dintre cei mai cei?

Este chiar el, cel ce vă lipsește!

Ce e un părinte dacă nu are ce crește?

Haideți la orfelinat.

Au nevoie de o cameră, nu doar-de un pat.

Au nevoie de o mamă, au nevoie de un tată,

Asta nu e o reclamă, e un îndemn, treceți la faptă!

Pe gânduri de stați Dumnezeu se supără.

Bani nu tre să dați, ăștia nu se cumpără.

Nimic nu se compară cu bucuria

De avea un copil. Hip Hip Hura!

Doamna Directoare: Ce vă lipsește?

Îngrijitorul: Ce ar fi o târfă fără un pește?

Doamna Directoare: Ce vă lipsește?

Medicul: Uitați copilășul cum ochii îi belește!

Doamna Directoare: Ce vă lipsește?

Medicul: Încă-o viață în viața voastră **Îngrijitorul:** Firește!

Doamna Directoare: Și un animal doar vă plictisește,
Dar un copilăș vă ferește.

Îngrijitorul: Nu merge să vă rupeți o coastă?

Medicul: Vai de viață voastră!

Sunteți infertili, dar nu fiți imbecili.

Hai să adoptați. Copiii sunt sterili!

Îngrijitorul: Ofertă specială: unu cu unu doi.

Luați unu și primiți unu de la noi!

Medicul: Ofertă specială: unu cu unu doi

Și doi cu unu trei, știu că o familie vrei.

Îngrijitorul: Ofertă specială de vă rupe capu!

Unu cu unu cu unu cu unu: Patru

Prunci. Atunci trecem la fapte

Doar semnam niște acte, și-

Medicul: Patru cu unu: Cinci. Cinci cu unu: Șase

Acum la o familie aveți mai multe șanse!

Ofertă specială valabilă doar azi!

Scăpați-i pe acești orfani de necaz!

Îngrijitorul și Medicul: Ce vă lipsește?

Doamna Directoare: Luați unu. Mai primiți încă unu.

Și încă unu. Și încă unu. Și încă unu. Și încă unu.

Îngrijitorul: Dar nu sunt prea mulți? **Doamna Directoare:** Nu sunt. Nu nu!

Îngrijitorul și Medicul: Ce vă lipsește?

Doamna Directoare: Ce e un părinte dacă nu are ce crește?

Ofertă specială valabilă doar azi!

Scăpați-i pe acești orfani de necaz!

SCENA 4

Povestitorul: Pare exagerat, dar a funcționat.

E plin de părinți acum în orfelinat.

De toate felurile: Mame singure

Tați singuri, tați și mame singure,

Tați cu tați singuri, mame cu mame singure,

Tați și mame deja cu un copil în dotare,

Chiar și un fost-orfan gata de o adoptare.

Sau adopție...

Doamna Directoare: Ați venit doi, plecați opt. Sper că ați venit cu duba.

Medicul: Copiii toți sunt vaccinați, sterilizați, curați, fără rabie, n-au păduchi, n-au salmonela, le-am controlat pielea, dinți curați.

Doamna Directoare: Toți sunt dotați, dar nu sunt adoptați.

Îngrijitorul: Copiii noștrii sunt iubitori. N-o să vă dezamăgească. N-o să lingă untu. Nici nu știu ce e untul.

Doamna Directoare: Doar margarină le-am dat. Nu lasă firmituri.

Medicul: Decât dacă le dați prea multă mâncare.

Îngrijitorul: Știu să facă la litieră, pardon, la oliță, în curte.

Doamna Directoare: Strâng după ei. Dada. Strâng după ei. I-am educat bine. Am fost profesoară și iubesc copiii. Îmi va fi dor de ei.

Îngrijitorul: Și mie îmi va fi dor să strâng după ei.

Doamna Directoare: Dar voi nu va trebui să strângeți după ei.

Medicul: Lucrez de zece ani aici și pot să vă spun, le-am scos dinții de lapte cu patentul și au fost cei mai frumoși ani din viața mea.

Doamna Directoare: Îmi va fi dor de fiecare în parte.

Povestitorul: Multe minciuni se spun în această carte.

Dar mulți copii o să primească o casă,

Părinți iubitori și dulciuri în plasă.

Cor: Dulciuri! Dulciuri!

Povestitorul: Era să uit de cei cinci din Omega Cinci.

Copii dragi și dulci ca niște budinci.

Cum ar fi ca tocmai ei să nu fie adoptați?

Eroii noștrii să fie de fapt niște ratați?

Au venit pregătiți cu un moment artistic

Inspirat din urban, poate prea urbanistic...

SCENA 5: OMEGA CYPHER

Începe un moment muzical.

Axel: Yo! Aici e gașca Omega Cinci. Cei mai fun orfani dintre orfani. Ascultați aici!

Rici: Mă numesc Rici, și nu e profan
Când spun că sunt cel mai carismatic orfan.
E clar că ajung un clasic Don Juan,
Dar garantez că n-aș fi golan.
Am principii, știi citi. Te vrăjesc cât ai clipi.
Și n-am nevoie de oliță ca să fac pipi.
Mai dorm pe un divan. Nu-i divin să n-ai un plan.
Ar fi divin părinți cu mulți bani.
Deci hai să mă luați. Cu voi să mă culcați.
Cuminte o să fiu dacă cu mine vă jucați.
O să vă lăudați la tot cartieru
Că aveți un copil cu stil și integru.
Iar dacă de mine nu sunteți siguri
Vă asigur că aveți în cap prea multe figuri.
Nu cred că sunt figurant când vă spun
De nu-mi dați dragoste în bani, nu mă supun!

Axel: Doar pentru că nu am avut nimic niciodată, nu înseamnă ca nu avem dreptul la pretenții!

Tamara: Eu sunt Tamara. Dulce ca para.
Dacă-mi dai ouă, prepar papara.
În casă fac curat, deși nu-s proprietara.
Pe o scară de la unu la zece eu țin scara.
Temele le fac, până și vara.
Scriu atât de clar, poți să-mi spui Clara.
Și vreau să declar, știi să-mi curăț ceara
Mă șterg singură la fund, și îmi spăl subsoara.
Am un singur viciu, și nu e doar țigara
Cu praf de ciocolată, eu îmi umplu nara.
Pe mine de dulciuri de mă vei separa
Tamara va deveni Barbara!
Am draci pe mine, îi vezi din macara,
Dar îi poți masca cu puțin mascara.
Am și depresie. Nu știi ce-i aia,
Dar dacă mă adopți, garantez vei afla!

Axel: Câte minuni! Câte taine pe noi orfanii. Omega Cinci!

Boris: Mă numesc boris. Știu unde mi-e locu'.
Știu să fac rebus. Știu să fac sudoku.
Știu să joc șah: Șah mat cu-n cal.
Cu o șa v-am încălecat intelectual.
Știu geografie, geometrie, biologie.
Am ucis un șoarece, i-am făcut o autopsie.
Am putut deoarece sunt un geniu.
La kanguru am câștigat și un premiu.
Distrug ceilalți orfani cu puterea minții.
Fată de ceilalți golani, încă-mi pică dinții.
Încă mă mai rog, vorbesc cu sfinții
Și îi întreb, unde dracu-mi sunt părinții?
UNDE?! UNDE SUNT?! UNDE?! UNDEEEEEEEEEEE?!

Axel: E doar o cădere nervoasă. Are nevoie de somn. Între timp:

Kisha: Eu sunt Kisha. Cu mine de vei trișa
De organele vitale te voi defrișa!
Glumesc sau nu? Haha! Nostimă!
Băieții pentru mine sunt în stare de crimă.
Când intru' ia foc cartieru. S-a înțeles?
Să îți dau un termometru? Vezi că-l ții invers.
Atenție! Inflamabilă! Formidabilă!
Flamă flamboiantă inegalabilă!
Toți orfanii vor să mă scoată la Mc,
Dar nu au banii de un happy meal, așa că plec.
Cine mă impresionează o să mă aibă,
Iar cine mă abandonează O SĂ MOARĂ!
Știu să numar: Un doi trei cinci!
Incendiez fiecare inch.
Nu ai cum să mă stingi, flamă veșnică.
Și să știi că: prezența mea te vindecă!

Kisha: 1+5 gratis? Noi suntem ăia cinci. Omega cinci! Si acum în încheiere:

Axel: Axel! Frate, fi pe fază:
Singuru golan cu cei 7 ani de acasă.
Am bun simț cu un simț etic.
De la nedreptate devin frenetic.
Dacă mă adopți, ascultă aici tată:
Eu o să fiu bărbatu din casă.
Dacă îți zic să stai la colț: acolo stai!
N-o să îți cer bani că știu că n-ai!
Dacă mă adopți, ascultă aici mamă:
Ar fi bine să-mi dai permis de port armă,
Că tata nu știe să țină în mână o pușcă.
Atențiune! Axel mușcă!
Sunt ca un câine de pază.
Mamă, nimeni nu te mai violează!
Nu o să mai naști un copil din flori
Și n-am să te las te mai omori.

O să construim o casă-n copac.
O s-o lustruim până îi venim de hac.
O să mă alătur echipei de rugby,
Iar din public mă veți aplauda mândrii!
Cele mai bune note n-am să le am.
Dar mănânc tot din farfurie: Yum Yum!
Cel mai iubitor golan
De azi nu mai este orfan!

Omega Cinci! Dacă dezbini gașca ești o p**ă nașpa!

SCENA 6

Povestitorul: În câteva ore orfelinatul s-a golit,
Dar pe Omega Cinci toți i-au ocolit.
Ultimul băiețel adoptat a fost Vasile
Care știa cum să-și pună pile.

Vasile: Noii mei tati și mami! Să știți că financiar nu se merită să-i adoptați și pe ăștia alți cinci.
Cuvântul gratis sună bine, dar în cele mai multe cazuri dacă ceva este gratis, înseamnă că este prost și nerecomandat.

Boris: Are cumva dreptate.

Axel: Taci mă, fraiere!

Boris: Nu sunt fraier.

Suzi: Toți cinci sunteți niște fraieri.

Tamara: Suzi, ai grijă...

Kisha: Vrei să te mai batem o dată?

Vasile: Dar dacă vreți să am o surioară, luați-o pe Suzi.

Suzi: Daaaaa! Luați-mă cu voi!

Tamara: Nu!

Suzi: Ba da.

Vasile: Suzi, ești adoptată! I-am convins!

Suzi: Ieeeeeei!

Tamara: Ești o nașpa, Suzi...

Suzi: Da, dar măcar nu mai sunt orfancă. Ha!

Kisha: Să știi, Suzi, că o să te vânăm...

Povestitorul: A fost sabotat Omega Cinci.

Au rămas desculți și fără opinci.

Doamna Directoare pentru inițiativa sa

A primit mulți bani de la stat, pe care o să-i ia

Cu ea într-o excursie în Madagascar,

Să nu mai vadă vreodată vreun orfan, clar.

Axel: Doamna Directoare, noi când primim masa?

Povestitorul: Dar Doamna Directoare și-a făcut deja plasa

A legat o frânghie de geam, a coborât,

A sărit gardul și a țust! **Tamara:** Cât de urât...

Povestitorul: Fără sute de copii în casa de copii

Părea că o hală înaltă cât plopii.

Plin de paturi goale, saltele murdare

Boris: Nu am avut o bună purtare?

Povestitorul: Au strâns provizii, firmituri, ce-au mai găsit

Într-un orfelinat total părăsit.

Măcar a rămas televizorul aprins.

S-au adunat pe un pat și s-au întins.

Telecomanda nimeni n-o mai găsea.

Pe ecran filmu Annie se difuza.

SCENA 7: E VIAȚĂ GREĂ

Începe un moment muzical. Muzica conține linia melodică a piesei Hard Knock Life din musicalul Annie.

Kisha și Tamara: E viață grea la noi

E viață grea la noi

Luați-ne pe toți cu voi

Luați-ne pe toți cu voi

Tamara: E viață grea...

Axel: Bine ai venit la orfelinat

Unde orice e posibil dacă prinzi un pat.

Bine ai venit sper că ai o acadea,

Altfel tu pe aicea nu ai ce căuta.

Aici avem de toate: prunci mari, prunci mici,

Avem și câțiva care încă nu-s aici.

Dacă bine vă uitați, până și ăia sunt luați.

Dintre cei uitați noi suntem cei mai uitați.

Kisha și Tamara: E viață grea la noi

E viață grea la noi

Luați-ne pe toți cu voi

Luați-ne pe toți cu voi

Tamara: E viață grea...

Boris: Seară de seară cu capul în pernă,

Când gândul îmi zbiară mă gândesc la o fermă

Unde caii aleargă, păsările zboară,

Nu vin oameni să mă aleagă, ci doar se joacă.

Părinții perfecți, îmi tot imaginez

Chipurile lor. În ce culori să-i pictez?

I-am văzut în câteva fotografii

Dar acum nu mai sunt decât stafii.

N-am nici un reper, nici o informație,

Așa că apelez la imaginație.

Îmi imaginez cea mai frumoasă viață,

Că nu-mi imaginez că plec de aici vreodată.

Kisha și Tamara: E viață grea la noi

E viață grea la noi

Luați-ne pe toți cu voi

Luați-ne pe toți cu voi

Tamara: E viață grea...

SCENA 8

Povestitorul: Se decojește tencuiala de pe perete,
S-anfundat canalizarea și le mai e și sete.

Le este dor până și de omul de serviciu

Axel: Ce suntem noi? Pioni de sacrificiu?

Povestitorul: Noaptea sosește mai repede ca niciodată.

Omega Cinci nu o să culce prea îndată.

De obicei la ora asta primeau medicamente

De la care nu mai aveau coșmaruri frecvente.

Acum sunt lucizi și privesc realitatea

Și am putea spune că i-a scăzut calitatea.

Axel: Gașcă. De acum mâncăm împreună. Dormim împreună. Mergem la baie împreună.

Kisha: Nu tre să mergem toți la baie.

Rici: Așa e. Vin eu cu tine. Haide.

Kisha: Nu. Merg cu Tamara.

Tamara: Nu vreau la baie. Nu vreau să ies de sub plapumă.

Kisha: TAMARA!

Tamara: Bine, hai, că oricum mă scapă.

Kisha și Tamara merg la baie.

Rici: Cred că am șanse cu Kisha.

Axel: Dacă zici tu...

Boris: Nu ai curajul să o pupi.

Rici: Pariu?

Boris: Că o pupi?

Rici: Că o să ne căsătorim!

Boris: Pariu pe o pungă de M&Ms galbeni.

Rici: Pariu!

Axel: Rici, parcă ziceai că vrei să ai multe femei.

Rici: O să am. O să mă căsătoresc cu mai multe femei. Tre doar să îmi schimb cultura.

Boris: Tu nu ai cultură.

Rici: Bine că ai tu.

Boris: Păi măcar știi diferența dintre cultură și religie.

Axel: Să nu aud cuvântul religie!

Boris: De ce?

Axel: Nu-mi place cuvântul.

Boris: Nici mie nu îmi place cuvântul „fraier”, dar tu mereu spui că sunt un fraier.

Axel: Păi și nu ești un fraier? Hai gata.

Se întorc Kisha și Tamara.

Rici: V-ați distrat, fetelor?

Kisha: Gata, ne culcăm! Noapte bună! Cine mă trezește e ucis pe loc!

SCENA 9: AM DRACI PE MINE

Începe un moment muzical.

Povestitorul: Omega cinci a adormit destul de greu
Și acum visează la cel mai bun antreu.
În timp ce majoritatea știu cum să inspire
Cineva începe grav să transpire.

Tamara: Am draci pe mine! Am draci pe mine!
Am draci pe mine! Ia taci, nu mi-e bine!
Am draci pe mine! Am draci pe mine!
Am draci pe mine! Ia taci, nu mi-e bine!

Tamara: E ziua cea sfântă!
Vreau sa bag mâna în borcan!
E o dată pe saptamană,
Dar zici că e trece un an.
OMG, ce-mi place ciocolata!
Bomboane, biscuiți, acadele, hai, gata!
Cranț! Cranț! Cranț! Ronțâi batonul.
Cranț! Cranț! Cranț! Mănânc tot raionul
Cranț! Cranț! Zahăru-mi dă energie.
Când Suzi m-a furat, i-am dat hemoragie.
Dar acum și eu ma simt ca suzi
Fără zahăr parcă sunt sub perfuzii
Au plecat toți. Au luat tot.
Pun pariu că fiecare mănâncă un tort.
Iar pe mine mă mănâncă pielea, nu mai pot.
Tot ce am e o gumă de vreo lună, nu-i a bună...
Stai asa, Kisha, "prietena mea"
Mi se pare mie sau ascunde ceva?
Are 3 acadele pitite sub pat.
În duminica sfântă eu le-am furat!

Tamara: Am draci pe mine! Am draci pe mine!
Am draci pe mine! Ia taci, nu mi-e bine!

Kisha: Am draci pe mine! Am draci pe mine!
Am draci pe mine! Ia taci, nu mi-e bine!

Kisha: Când verific stash-u' de acadele
Văd n-au ramas nici măcar caramele.
Îmi pierd firea, mă panichez.
Sunt foarte rea când salivez,
Dar sunt iute in gândire.
Pornesc la redobândire
De dulciuri! Haț! Mă uit sub pat.
Ce să vezi? Cineva a scăpat
O gumă. Mestecată de vreo lună.
Mov si ca aromă - num num num- prună!
Oh nu! Pistruiata dracu!
Tamara! Când te prind, îți crăp capu!
Îți scot fiecare ochișor!
Tamara: Nu, stai, Kisha, te implor!
Kisha: Degeaba mă implori! Ai să dai coltul!
Cand o ducem rău tu te joci de-a hoțul?
Oh nu... Acum plânge ca o vacă.
Are draci pe ea. Viața-i grea. O să-i treacă.
Săraca. S-o iau in brațe sau s-o bat?
Ce face din noi acest orfelinat?!

Kisha: Ai draci pe tine?
Nici mie nu mi-e bine.
Ai draci pe tine?
Nici mie nu mi-e bine.
Ai draci pe tine?
Nici mie nu mi-e bine.
Ai draci pe tine?
Nici mie nu mi-e bine.

SCENA 10

Tamara: Kisha... De ce nu ne-a vrut nimeni?

Kisha: Fraieri. Toți...

Tamara: Dar pe restul de ce i-au luat? Pe Suzi de ce au luat-o?

Kisha: Nu știu. Hai la culcare.

Tamara: Sunt urâtă?

Kisha: Nu.

Tamara: Proastă?

Kisha: Nu.

Tamara: Incultă?

Kisha: Nu foarte...

Tamara: Sunt neplăcută?

Kisha: Nu.

Tamara: Sunt o zodie nașpa?

Kisha: Nu.

Tamara: Ce zodie crezi că sunt?

Kisha: Nu știu.

Tamara: Eu cred că sunt berbec.

Kisha: Mai degrabă eu sunt berbec. Tu ești fecioară.

Tamara: De unde știi?

Kisha: Așa simt.

Tamara: Nu m-au vrut pentru că sunt fecioară?

Kisha: Nu.

Tamara: E pentru că îmi plac dulciurile?

Kisha: Nu.

Tamara: Sunt grasă?

Kisha: Deloc.

Tamara: Sunt prea slabă?

Kisha: Nu.

Tamara: Sunt prea mică?

Kisha: Nu.

Tamara: Prea mare?

Kisha: Nu.

Tamara: Prea în vreun fel?

Kisha: Nu.

Tamara: E pentru că sunt orfancă?

Kisha: Nu.

Tamara: Atunci de ce nu m-a vrut nimeni? Trebuie să fie ceva greșit cu mine.

Kisha: Nu e nimic greșit cu tine. Ești perfectă așa cum ești.

Tamara: (pauză) Pe tine de ce nu te-a vrut nimeni?

Kisha: (pauză) Fiindcă sunt mult prea perfectă. Aș fi fost prea mult.

Tamara: Poate asta e și problema mea.

Kisha: Nu. E doar problema mea... Și trebuie să mi-o rezolv singură. Hai să dormim.

SCENA 11: FANTOMA

Începe un moment muzical.

Povestitorul: Fetele s-au culcat dar noaptea nu s-a încheiat.
O ceață s-a lăsat prin acest orfelinat.
Gata cu tristețea, nu e totul tragic,
Totuși e un basm, hai cu ceva fantastic!

Boris: Stau liniștit, aproape am dormit,
Și dintr-o dată aud un bubuit.
Mă duc să verific ce s-a-ntâmplat
Ies pe hol, mă uit, dar nu-i nici un căcat.
Toată lumea doarme. O fi fost în capul meu?
Începe să mă scape, până la baie mă duc eu.
Pe coridor, pare că e ceață.
Ajung în față la toatelă, pun mâna pe clanță.
Când deschid ușa la pisoar ce să vezi...
E o fantomă adevărată sau halucinez?
Stătea pur și simplu, nimic nu făcea,
Dar eu am strigat: Sa mi baaaaag-
M-a auzit, s-a supărat,
Și a început să vină spre mine treptat.
De frică ce să fac? Pe mine m-am scăpat.
Ea a râs, s-a dat peste cap și a plecat.
Stai puțin. Hooo! Să revenim...
Tocmai am văzut o fantomă în cămin?
Și tocmai am făcut pipi pe mine?!
N-am mai făcut asta de trei ani și se știe!
Nenorocita mi-a stricat recordul...
Lasă ca te prind eu! Iau aspiratorul
Și când îl pornesc am s-o sug,
Iar ectoplasma ce rămâne am s-o ard și pe rug.
Un doi trei. Începe distracția
Depistez fantoma și îi văd reacția
E speriată, e urâtă și pistruiată.
Are o franghie la gât. O fi fost spânzurată?
Nu contează. Wow! Trece prin pereți.
Intră în biroul directoarei. Ce credeți?
Iau frumos toporul. JAPS! Trec prin ușă.
Bag aspiratoru-n ștecher. Ce ai de zis păpușă?
Ultimele tale cuvinte?
Fantoma Wendy: Jur că am fost o fată cuminte!
Nu mai vreau să fiu pedepsită!
Vă rog nu! Ajutor! Mi-e frică!
Hei! Ești atent?! Încerc să te bântui!

Boris: Scuze, eram atent la altceva. Ce spui?

Fantoma Wendy: Ce e mai interesat decât ce am de zis?!

Boris: Păi și-a lăsat calculatorul deschis

Doamna directoare. Ce ascunde oare?

Fantoma Wendy: Păi o să aflăm data viitoare!

Boris: SAU ACUM!

Povestitorul: Fantomele sunt de mileniul trecut.

Fantoma Wendy: Și eu care credeam că sunt de temut...

Povestitorul: Dispari fată! Nimănui nu-i e frică.

Haideți într-o aventură cibernetică.

Se schimbă linia melodică.

Boris: Pe scaun mă așez. Mă conectez.

Încep să tastez. Simt că vibrez.

Tastatură, mouse, deja delirez.

Văd monitorul și încep să visez.

E plin e informații, măi nenică,

Ca o bibliotecă cibernetică.

Fiecare plată, chitanță, tranșă

Adopție, factură. Mai dau o tură.

Toată lumea a fost adoptată,

Dar Omega Cinci e pe o listă neagră.

Cică puteam să fim adoptați,

Doamna Directoare: Dar o să fie sinceră, mai bine-i lăsați!

Ăștia sunt neascultători

Și niște viitor răufăcători

Boris: Poftim? Noi? Infractori?

Când voi sunteți cei care sunteți datori

Să ne oferiți iubire și căldură.

Stai așa... Wow! Ăștia fură.

Pe cărcă noastră ei fac bani.

Noi suntem oi, ei ciobani.

Ce algoritm. ce afront,

Ce sumă bună s-a strâns în cont.

Uite o listă de parole și coduri bancare

Bun! E care pe care!

Boris: Intru, sparg și descarc.

Șterg, aflu, fac dezastru!

Intru, sparg și descarc.

Șterg, aflu, fac dezastru!

SCENA 12

Povestitorul: Cucurigu! Dimineața a sosit.

Pe ei să-i adopte nimeni n-a venit.

Au sperat că tot ce se întâmplă e un vis.

Sunt mici, dar deja știu că viața-i un abis.

Tamara: Kisha. Nu mă simt bine. Simt furnicături.

Kisha: Uite. Mai am niște jeleuri.

Tamara: Jur că ți le dau înapoi. Jur!

Rici: Unde-i Boris?

Kisha: O fi fugit. Poate s-a spânzurat.

Rici: Nu spune așa ceva.

Kisha: De ce?

Rici: Nu-i frumos.

Kisha: Dar ce e frumos?

Rici: Înafară de mine?

Kisha: Nu ești chiar așa frumos.

Rici: Nici tu nu ești cea mai frumoasă de aici.

Tamara: Pupați-vă!

Kisha: Taci că-ți bag jeleurile alea în nas!

Rici: Draga mea, Kisha. Cum a spus și Axel, noi trebuie să fim uniți.

Kisha: Rici, nu o să mă unesc cu tine niciodată!

Rici: Vorbeam de noi toți, nu de mine. De ce te gândești permanent la mine?

Kisha: Nu mă gândesc la tine.

Axel: Te cam gândești la el..

Kisha: Tu ai luat vreodată bătaie de la o fată?

Axel: Rici, calmează-ți iubita.

Kisha: NU SUNT IUBITA LUI!!!

Tamara: Încă...

Kisha: Ce ai zis?!

Tamara: Mulțumesc pentru jeleuri!

Rici: Kisha, ești nervoasă pentru că nu te-a dorit nimeni, dar să știi că eu te doresc. Toți te dorim. Mă rog, nu în egală măsură, dar ești foarte dorită, să știi.

Kisha: (înroșește) Mulțumesc. Poți să taci.

Tamara: Rici, pe mine de ce nu mă dorești?

Rici: Că îmi place de...

Kisha: Îi place de Axel.

Tamara: Îți place de Axel?

Axel: Îți place de mine?

Rici: Îmi place –

Kisha: Îți place!

Tamara: E okei să îți placă.

Axel: Dar nu tre să îți placă. Bun. Gata. Am scris un mic discurs. Ascultați aici.

Rici: Când ai învățat să scrii?

Axel: (pauză) Am desenat un discurs. Mă iau după imagini. Ok? Ascultați!

SCENA 13: *REALIZAȚI*

Începe un moment muzical.

Axel: Ce o să facem de acum în viață?
Ne jucăm de a Macaulay Culkin din singur acasă?
Așteptăm ca hoții să intre peste noi?
Punem capcane și le dăm un șut la coi?
Am rămas noi cinci aici fara servici. (**Boris:** Serviciu.)
Cei șapte pitici, minus doi, ce să mai zici?
Albă ca zăpada s-a dus în madagascar.
Kisha: Sper s-o calce un șofer beat de la nascar.
Axel: Orfani abandonăți de două ori, nasol.
Dar ce avem noi e amor la corasol (**Boris:** Corason.)
Nu amor dintr-ăla pe dezbrăcatelea.
Împreună putem face mare belea.
Propun ca la poker, să dăm all-in.
Să facem o sesiune de brainstorming.
Nu stiu daca ați realizat
Dar avem la dispoziție un întreg orfelinat.

Kisha: Nu știu dacă realizați,
Dar real am putea sa fim realizați.
Realitatea o realiniem
Și realizăm cât de multe putem.
Nu știu dacă realizați,
Dar real am putea sa fim realizați.
Realitatea o realiniem
Și realizăm cât de multe putem.

Povestitorul: Nici o idee. Nimic. Nimic.
N-au pe creier nici un pitic.
Nici o idee. Nimic. Nimic.
Timpul pare că s-a risipit.
Nici o idee. Tic-tac. Tic-tac.
Nici o idee. Toți tac. Toți tac.
Nici o idee. Tic-tac. Tic-tac.
Dar intră Boris să ne facă pe plac!

Boris: Am accesat baza de date a doamnei directoare
Și propun să ne facem o favoare.
Am transferat toți banii pe un card visa.
Uitați chiar aicea. De acum putem visa.
Iar nenorocita va străbate insulița
Fără să-și mai poată satisface fița.
Kisha: Să moară de foame! **Boris:** Și noi între timp
Să investim. Să construim un olimp.

Kisha: Nu știu dacă realizați,
Dar real am putea să fim realizați.
Realitatea o realiniem
Și realizăm cât de multe putem.
Nu știu dacă realizați,
Dar real am putea să fim realizați.
Realitatea o realiniem
Și realizăm cât de multe putem.

Axel: O asociație de defavorizați.
Creem o comunitate de abandonăți.
Kisha: Și deschidem o afacere, ceva cu jocuri.
Să vină oameni să-și încerce norocul.
Boris: Un casino cu jocuri inventate de noi!
Rici: Adulții care vin o să îi lăsăm goi.
Tamara: Pe dezbrăcatele? **Rici:** Nu chiar, dar da.
Kisha: Cum aducem noi orfanii aicea?
Rici: Luăm o cameră și transmitem în direct.
„Orfan pentru orfan”, un slogan de efect.
Kisha: Facem un discurs și le dăm fiori.
Axel: Ajunge să le promitem un viitor?
Tamara: Cumpărăm dulcuri! Dacă vin,
Cu puțin zahăr o să scape de chin.
O să vedeți cum devin toți loiali.
Kisha: O să fim o familie de orfani roiali!

Kisha: Nu știu dacă realizați,
Dar real am putea să fim realizați.
Realitatea o realiniem
Și realizăm cât de multe putem.
Nu știu dacă realizați,
Dar real am putea să fim realizați.
Realitatea o realiniem
Și realizăm cât de multe putem.

SCENA 14

Boris: Mă duc să cuplez camerele de filmat și să pregătesc live-streamul care să fie difuzat în toate orfelinatele din țară.

Axel: Iar eu o să pregătesc un discurs.

Boris: Bine, dar să-l spună altcineva că tu nu dai bine pe cameră.

Boris iese.

Axel: Ce fraier... Cum adică?

Kisha: Păi... Ești urât.

Tamara: Nu ești urât în sensul că nimeni nu te-ar pupa.

Kisha: Eu te-aș pupa pe obraz.

Tamara: Eu te-aș pupa și pe frunte.

Kisha: Doar că nu ești nici frumos neapărat.

Tamara: Și pe cameră arăți și mai hidos.

Kisha: Nu că ai fi hidos.

Tamara: E vorba de caracterul tău.

Kisha: Care nu e hidos.

Tamara: E puternic.

Kisha: Ești un băiat puternic.

Tamara: Dar pe ecran puterea ta e...

Kisha: Neplăcută.

Tamara: Tu nu ești neplăcut în realitate.

Kisha: Ești un băiat fain ca idee.

Tamara: Dar dacă ar trebui să mă uit la un film cu tine mi s-ar face rău.

Kisha: Nu că nu ai fi un actor bun.

Tamara: Doar că nu vreau să te văd pe ecrane. Înțelegi?

Axel: (pauză) Poate de asta nu m-a vrut nimeni. Bine. Păi atunci mă pun să desenez discursul și prezintă Rici.

Rici: Perfect.

Kisha: De ce nu prezint eu?

Rici: Nu știi să citești desene.

Kisha: Nici tu nu știi. Și oricum, Axel desenează la fel de urât pe cum arată.

Tamara: Cum arată pe cameră.

Axel: Am înțeles...

Tamara: Păi decideți care dintre voi doi o să prezinte.

Axel: Vă lăsăm singuri să decideți.

Tamara: Și poate vă și cuplați.

Axel: Ar fi cazul.

Ies Axel și Tamara.

Rici: Mda... Cum ar fi acum să înceapă o muzică romantică?

Kisha: Groaznic...

Rici: Știu...

SCENA 15: AOLEU

Începe un moment muzical romantic.

Rici: Nu-s norocos. **Kisha:** Nici eu norocoasă.
Rici: Dar sunt prea frumos. **Kisha:** Și eu prea frumoasă.
Rici: Să fiu eu cu tine? **Kisha:** Să fii tu cu mine?
Rici și Kisha: Aoleu. Aoleu. Aoleu.
Kisha: Să ne jucăm noi **Rici:** De-a dezbrăcatelea?
Rici și Kisha: (Pauză) Neah!
Rici: Să fiu eu cu tine? **Kisha:** Să fii tu cu mine?
Rici și Kisha: Aoleu. Aoleu. Aoleu.

Rici: Ne puteți imagina ținându-ne de mână?
Nu prea...
Kisha: Vi-l imaginați o serenadă cum cântă?
Nu prea...
Rici: Îmi vine să te gonesc
Kisha: Gomez și Morticia? Noi? Grotesc.
Rici: Groaznic. **Kisha:** Știu. **Rici:** Groaznic. **Kisha:** Știu.
Rici și Kisha: Acolo pentru tine n-am să fiu...

Rici și Kisha: Doar pentru mine. Doar pentru mine.
Doar pentru mine. Doarme cu mine
În gând. Oare când?
O să recunoască că vrea să mă aibă
Kisha: Doar pentru el. **Rici:** Doar pentru ea.
Kisha: Doarme cu mine. **Rici:** Doarme cu moa
Rici și Kisha: În gând. Oare când?
O să recunoască că vrea să mă aibă.

Rici: Nu-s norocos. **Kisha:** Nici eu norocoasă.
Rici: Dar sunt prea frumos. **Kisha:** Și eu prea frumoasă.
Rici: Să fiu eu cu tine? **Kisha:** Să fii tu cu mine?
Rici și Kisha: Aoleu. Aoleu. Aoleu.
Kisha: Să ne jucăm noi **Rici:** De-a dezbrăcatelea?
Rici și Kisha: (Pauză) Neah!
Rici: Să fiu eu cu tine? **Kisha:** Să fii tu cu mine?
Rici și Kisha: Aoleu. Aoleu. Aoleu.

Kisha: Ți imaginezi ce copil am face?

Rici: (pauză) Unu ăratos.

Kisha: Și ce nume i-ai da?

1,2,3 **Kisha și Rici:** CARLOS!

Kisha: Și dacă ar fi fată?

1,2,3 **Kisha și Rici:** ELIZA

Kisha: Și unde ne-am face luna de miere?

1,2,3 **Kisha și Rici:** IBIZA

Kisha: Ai deja puțină chelie.

Rici: Aoleu Kisha, mă faci felie.

Eu zic să ai grijă cu ridurile.

Kisha: Eu zic să lași la o parte figurile.

Te crezi mare șahăr-mahăr!

Rici: Esti insarcinată sau e de la zahăr?

Kisha: Macăr eu nu-s impotentă!

Rici: Nu știi ce vorbești, draga mea delicventă.

Rici și Kisha: Doar pentru mine. Doar pentru mine.

Doar pentru mine. Doarme cu mine

În gând. Oare când?

O să recunoască că vrea să mă aibă

Kisha: Doar pentru el. **Rici:** Doar pentru ea.

Kisha: Doarme cu mine. **Rici:** Doarme cu moa

Rici și Kisha: În gând. Oare când?

O să recunoască că vrea să mă aibă.

Rici: Nu-s norocos. **Kisha:** Nici eu norocoasă.

Rici: Dar sunt prea frumos. **Kisha:** Și eu prea frumoasă.

Rici: Să fiu eu cu tine? **Kisha:** Să fii tu cu mine?

Rici și Kisha: Aoleu. Aoleu. Aoleu.

Kisha: Să ne jucăm noi **Rici:** De-a dezbrăcatelea?

Rici și Kisha: (Pauză) Neah!

Rici: Să fiu eu cu tine? **Kisha:** Să fii tu cu mine?

Rici și Kisha: Aoleu. Aoleu. Aoleu.

Rici: Prezintă tu!

Kisha: Ba nu, prezintă tu!

Rici: Bine! Dacă insiști.

Kisha: (pauză) Recunosc. M-ai fraierit. Okei. Succes. Pupic!

Final de moment muzical.

SCENA 16

Povestitorul: S-au pregătit camerele de filmat
Să trimită un mesaj din orfelinat.

Rici: Pudră!

Kisha: N-avem!

Rici: Apă!

Kisha: N-avem!

Rici: Arăt bine din unghiu ăsta?

Kisha: Nu!

Rici: E prea cald. Dați căldura mai jos!

Kisha: N-avem!

Boris: Într-un minut intrăm în direct!

Axel: Uite discursul.

Rici: (se uită peste foaie) Axel... Nu înțeleg nimic.

Axel: Nu trebuie să înțelegi, trebuie să vezi.

Rici: Nu văd nimic.

Axel: Trebuie să vezi dincolo de desen. Înăuntru. Desenul e un pretext. El doar te inspiră.

Rici: Cum?

Axel: Uită-te. Ce vezi?

Rici: Văd... Nu văd nimic.

Axel: Nu te uiți unde trebuie.

Rici: Unde ar trebui să mă uit?

Axel: În desen.

Rici: Mă uit pe desen, dar...

Axel: Nu pe desen, ci înăuntru desenului. Fiecare vedem ce trebuie să vedem. Ai încredere în tine, Rici, fiindcă eu am.

Rici: Aoleu.

Boris: Intrăm în direct în 10, 9, 8

Axel: Rici! Nu uita.

Rici: Ce?

Axel: Orfan pentru orfan, un slogan de efect.

Povestitorul: 3, 2, 1 și am intrat în direct.

SCENA 17: RICI TEVE

Rici: Bine v-am găsit. Rău ați nimerit.
Sper că acest mesaj se va face auzit.
Nu te-ai plictisit să nu fii servit?
Nici măcar iubit? Nici măcar un pic?
Ascultă ce zic: Un vultur stă pe pisc.
I-am dat un bolovan în cap, luații din plisc
Un pix și notați-vă adresa:
Strada Mandela 8A, să vină presa!

Oferta specială valabilă mâine.
Nu v-ați săturat să mâncați doar pâine?
Avem tone dulciuri, le-am feliat.
Haideți la noi la orfelinat!

Ștergeți-vă nasurile de muci.
Dacă ești jos tot ce poți e să urci,
Și noi vă oferim o ocazie
Să faceți parte dintr-o corporație.
Orfan pentru orfan, mamă ce slogan!
În nici un an îți vei lua un logan.
Nu o să-l poți conduce că ești prea mic,
Dar o să ai mașină. Știi ce zic?

Oferta specială valabilă mâine.
Nu v-ați săturat să mâncați doar pâine?
Avem tone dulciuri, le-am feliat.
Haideți la noi la orfelinat!

Boris: A crescut ratingul dar nu-i e suficient.
Axel: Rici, uită-te peste desen mai atent!
Lasă imaginile să te cuprindă.
Vezi adevărul printr-o oglindă

Rici: Ofertă specială valabilă mâine.
Nu v-ați săturat să mâncați doar pâine?
Avem tone dulciu- Ați prins refrenul.
Îmbrăcați-vă și îmbarcați trenul!

Toate la timpul lor?
Mamă, ce vrăjeală...
Adoptați-mă, vă implor!
Mamă, ce prăjeală...
Cu Moș Crăciun cântăm în cor
Că mama nu-i reală.
De părinți îți este dor,
Dar ai fost o greșeală!
Acceptă realitatea: Nimeni nu te mai vrea.
Doar noi. Suntem scăparea ta din viața asta grea.
Vino!
O să lucrezi într-un casino.
O să faci bani bani bani și bani bani bani!
O să ai dulciuri pentru ani ani ani!
Știm câtă mânie ai tu în tine...
Lasă-ne să ți-o canalizăm mai bine.

Sunt Rici. Poți să ai încredere în mine.
Deși sunt mai frumos, sunt exact ca tine.

Ofertă specială valabilă mâine.
Nu v-ați săturat să mâncați doar pâine?
Avem tone dulciu- Ați prins refrenul.
Îmbrăcați-vă și îmbarcați trenul!

SCENA 18

Kisha: Rici, ai fost incredibil.

Rici: Serios?

Kisha: Da, nu ai fost deloc credibil.

Rici: Tu ai fi fost și mai incredibilă.

Kisha: Mulțumesc.

Tamara: V-ați combinat?

Rici și Kisha: Nu.

Kisha: Niciodată.

Rici: O dată și o dată...

Axel: Ce zici?

Boris: A fost bine. O să vină câțiva prunci.

Axel: Câți?

Boris: Nu știu. O să monitorizez de pe o aplicație câți doritori avem. Am pus un link în descrierea live-stream-ului și -

Axel: Boris.

Boris: Da?

Axel: Iartă-mă că mi-am bătut joc de tine.

Boris: Când?

Axel: Mereu. Te-am luat în Omega Cinci doar ca să avem unul de care să ne batem joc. Mi-ai părut unul dintre cei mai ratați de aici.

Boris: Dintre cei ratați eu am fost cel mai ratat...

Axel: Exact. Fraierul fraierilor. Șeful fraierilor care, de fapt, e sclavul tuturor. Hahaha! Oricum, Scuze. N-am vrut. Adică am vrut, dar scuze.

Boris: E ok. Acum și tu ești un ratat la fel ca mine.

Axel: Nici chiar așa...

Tamara: Omega Cinci!!

Axel: Prezenți!

Tamara: Am făcut o listă. Mergem la Fabrica lui Zăhărel cu autobuzul de la 15:25 și ajungem la 16:02. O să avem trei ore să cumpărăm tot ce ne trebuie, că apoi vine o dubă pe care am închiriat-o între orele 19:00 și 20:00. Ne va aduce înapoi cu tot cu marfă.

Axel: Bun, dar -

Tamara: Am făcut un deviz estimativ și am cheltui doar 7% din suma de pe card. Dulciurile ar trebui să ne ajungă pentru 2 luni de zile. Mă rog, calculul e pentru aproximativ 25 de orfani.

Boris: Te iubesc!

Tamara: Eu nu. Axel. Care-i planul?

Axel: Păi... Da. Țsta-i planul.

Povestitorul: Omega cinci a așteptat în stația de autobuz, Iar la trei jumătate a sosit un șofer cam ursuz.

Tamara: Ai întârziat.

Povestitorul: Diabetul lor se va ridica un nivel Când pășesc în fabrica lui Zăhărel.

SCENA 19: *IMNUL ZAHĂRULUI*

Începe un moment muzical.

Cor: Zahăr! **Axel:** a.k.a. Zăhărel.

Ce ne-am face noi fără el?

Cor: Zahăr! **Axel:** Ce proces minunat:

Dintr-o sfeclă să ajungi un împărat.

Cor: Zahăr! **Axel:** Îmi vine sa țip:

Diabetul zaharat este doar un mit!

Cor: Zahăr! **Axel:** Și uite așa

Cu tine noi vom schimba lumea.

Rici: Conduc marfa la gură ca un dirijor.

Simt particulele pe dințișori.

Tot ce-i dulce, mult aduce, peste binisor,

E mai mult ca perfectul. E un peștișor

De aur, iar tu un balaur

Care păzești acest tezaur.

Sunt printre raionuri ca un minotaur

Și mă alungesc ca un brontozaur.

Kisha: Imi plouă-n gură cu suc.

Mi s-a rupt stomacul, l-am cusut.

Să mă abțin, n-am putut.

Devorez cu tot cu ambalaj, m-am umplut.

N-avem bani de dentist, nici nevoie.

Sunt mai dulce ca domnul Goe.

Colesterol, așa ceva nu e!

Doar dulcuri s-au dat pe arca lui Noe.

Tamara: Din zahăr o să-mi cos un tanga

Să-i fac un dans lui willy wonka.

De nu imi da biletu, scot ranga

Și-l bat ca o eroină manga.

Kisha: Zahar sfânt! **Tamara:** Te iubim, nu te părăsim.

Kisha: Zahar sfânt! **Tamara:** Ne unim și te călărim.

Kisha: Zahar sfânt! **Tamara:** T privim și înnebunim.

Kisha: Zahar sfânt! **Tamara:** Te simțim, parcă ne-nmulțim.

Tamara: Când cânt eu cânt doar de zahăr sfânt.

În gând nu îngân nici un gând păgân.

Nu sunt tălâmbă, nu fac diabet.

Spun doar vorbe dulci, am un dialect.

Boris: Aș vrea să te am din ce în ce mai mult.
Aș vrea să te am înainte sa ma culc,
Înainte sa mă duc să fug, să urc în nuc,
Înainte, chiar și după ce mănânc un muc.
Yummy yummy! Parcă ești mamiii.
Eu cu tine voi fi monogamiii.
N-am nevoie de altceva,
Decât de procesul chimic produs in mintea mea!

Axel: Fraților! N-am terminat.
Avem o listă întreagă de verificat.

Tamara: Kitkat, bounty, kinder, mars
Milka, m&ms și twizler,
Niște bomboane de brazi
Tofifi, tobleron, snickers
Skittles, lion, Bonibon,
Eugenia și jelibon,
Guma turbo Haribo, silvana,
Poiana, chupa chups, africana,
Chipicao, nesquik, cookie crisp, diva,
Joe, rom, rafaello, olla și viva,
Rafaelo, oreos, sugus, spiraline
Cheerios, ciniminis. Să ne fie bine!

Kisha: Zahar sfânt! **Tamara:** Te iubim, nu te părăsim.
Kisha: Zahar sfânt! **Tamara:** Ne unim și te călărim.
Kisha: Zahar sfânt! **Tamara:** T privim și înnebunim.
Kisha: Zahar sfânt! **Tamara:** Te simțim, parcă ne-nmulțim.

Tamara: Când cânt eu cânt doar de zahăr sfânt.
În gând nu îngân nici un gând păgân.
Nu sunt tălâmbă, nu fac diabet.
Spun doar vorbe dulci, am un dialect.

Cor: Zahăr! **Axel:** a.k.a. Zăhărel.
Ce ne-am face noi fără el?
Cor: Zahăr! **Axel:** Ce proces minunat:
Dintr-o sfeclă să ajungi un împărat.
Cor: Zahăr! **Axel:** Îmi vine sa țip:
Diabetul zaharat este doar un mit!
Cor: Zahăr! **Axel:** Și uite așa
Cu tine noi vom schimba lumea.

Kisha: Zahăr sfânt!

ACT 2

SCENA 21

Povestitorul: Toți din Omega Cinci s-au distrat. Au mâncat.

Au plătit dulciurile și apoi au cântat.

Tone de zahăr și-au cumpărat,

A venit duba și le-au încărcat.

Tamara deja e un client fidel

La Fabrica de dulciuri a lui Zăhărel.

La orice oră în orice zi din săptămână

Domnul Zăhărel îi va fi la îndemână.

Au ajuns înapoi și sunt optimiști,

În noaptea asta nu o să doarmă triști.

Doar Axel pare cam somnambul

Eroul nostru nu se simte „prea cool”.

Axel: O să mă descurc. Nu o să fie mulți. O să fie bine. Ești cel mai tare, Axel. Ești un neînfricat. Un războinic. Un luptător. Nu ești un ratat. Nu ești un fraier. Ești cel mai tare...

Povestitorul: În timp ce eroul nostru monologhează

Vine fantoma și îl acaparează.

Fantoma Wendy: Axeeeeel! Am venit să te bââântuuuuui! Răzbună-măăăă!

Axel: Wow! Nu cred... Tu ești Wendy?

Fantoma Wendy: Daaaaaa. De fapt pe mine mă chema Andrada, dar mi-am schimbat numele în Wendy când am ajuns în orfelinat.

Axel: Ca noi toți.

Fantoma Wendy: De unde mă știi? Când am murit tu nici nu erai.

Axel: Am auzit de legenda fetiței fantomă. „Wendy Spânzurata”. Orfană veșnică, nu?

Fantoma Wendy: Cam așa ceva.

Axel: Mâine vin orfani noi. Poate poți să îi bântui pe ăștia. Carne proaspătă.

Fantoma Wendy: Abia aștept. V-am urmărit. „Omega Cinci”. Cine a venit cu numele?

Axel: Eu.

Fantoma Wendy: Îți rămâne în cap.

Axel: Auzi. (pauză) Crezi că există vreo speranță pentru niște orfani ca noi?

Fantoma Wendy: Da.

Axel: Zici asta doar așa?

Fantoma Wendy: Nu. Toți sunteți speciali și unici.

Axel: Deci toți suntem la fel.

Fantoma Wendy: Da. Toți sunteți orfani. Dar sunteți Omega Cinci.

Axel: Mi se pare că viața de orfan e ca o...

Fantoma Wendy: Religie nescrisă.

Axel: Hm... Nu-mi place cuvântul religie. Dar da. O religie nescrisă

Fantoma Wendy: De ce nu o scrii tu?

Axel: Nu știu să scriu, doar să desenez.

Fantoma Wendy: Desenează-ți credințele de orfan pe o foaie.

Axel: Da. Da. Chiar aș putea face asta. Da. Mulțumesc mult de tot, Wendy.

Axel o sărută pe Wendy și pleacă bucuros din scenă.

Fantoma Wendy: Pentru puțin.

Povestitorul: Ce personaj mistic. Fascinant.

Ia bagă un solo extravagant.

SCENA 22: *SOLO*

Începe un moment muzical de jazz.

Fantoma Wendy: Solo. Solo. Mereu solo.

Aici sau dincolo. Dă-ncolo.

Solo. Solo. Mereu solo.

Aici sau dincolo. Dă-ncolo.

Câți ani au trecut?

Câți orfani s-au mai născut?

Câți orfani s-au mai dus. Caput.

Și eu tot aici: Solo. Dă-oncolo.

Pe oricare tărâm, mă simt înfrântă

Și frântă. Fară mine cântă

Corul, iar solul mă ține captivă.

Pe lumea asta ce mi se intamplă

Ce caut aici nu știu...

Am plecat prea timpuriu.

Nu știu la ce m-am așteptat

Când la viața mea am atentat.

Solo. Solo. Mereu solo.

Aici sau dincolo. Dă-ncolo.

Solo. Solo. Mereu solo.

Aici sau dincolo. Dă-ncolo.

Bântui și mă bântuie!

Scăpare pare că nu e!

Bântui și mă bântuie!

Scăpare pare că nu e!

Iar acum ce aștept?
Să mă trezesc? Să mă deștept?
Cauză efect? E doar un defect.
Orfancă pe viață și moarte. Trec
Prin pereți în aceeași încăpere.
Hei! Aș mai vrea o părere
Sunt confuză. Aberez.
Ca o meduză levitez
Pe uscat. Cum fac?
Solo solo! Nici un leac.
Viața-i grea și moartea-i grea.
Bântui până și umbra mea,
Oriunde o fi ea. Iar a plecat
Am rămas singură, era de așteptat.

Solo. Solo. Mereu solo.
Aici sau dincolo. Dă-ncolo.
Solo. Solo. Mereu solo.
Aici sau dincolo. Dă-ncolo.

Câți ani au trecut?
Câți orfani s-au mai născut?
Câți orfani s-au mai dus. Caput.
Și eu tot aici: Solo. Dă-oncolo.

Bântui și mă bântuie!
Scăpare pare că nu e!
Bântui și mă bântuie!
Scăpare pare că nu e!

Se încheie momentul muzical.

Axel: Hei. Nu-mi găseam creionul... Am prins doar a doua parte, dar mi-a plăcut soloul tău. Ai o voce foarte... Parcă de pe altă lume.

Fantoma Wendy: Haha!

Axel: Haha. (pauză) Am găsit creionul. ămmm. Poate într-o seară facem un duet. Ce zici?

Fantoma Wendy: (pauză) Sigur.

Axel: Bun. (pauză) Mă duc să desenez ceva și să inspir o întreagă generație de orfani.

Fantoma Wendy: Baftă!

Axel: Mersi.

SCENA 23

Povestitorul: Și uite așa un personaj secundar,
Aparent are un rol elementar.
L-a ghidat și l-a inspirat pe erou
Să găsească în sinele lui ceva nou.
Dimineța următoare gașca Omega Cinci,
Când au s-au uitat pe geam au sărit din opinci.
Zeci de orfani de peste tot s-au adunat,
Mult peste numărul la care s-au așteptat.
Aproape de o sută, poate chiar peste.
Asta nu e tocmai o bună veste.

Tamara: De ce sunt atât de mulți?

Axel: De ce suntem atât de mulți?

Tamara: Nu avem destule dulciuri. Se vor duce în două săptămâni

Boris: Nu avem destule scaune, mese sau paturi.

Rici: Eu și Kisha nu o să mai avem intimitate.

Kisha: Poftim?

Axel: Dar avem ambiție. Și cred că și ei au ambiție. Boris, adună-i pe toți în sala de conferințe.

Boris: Nu avem sală de conferință.

Axel: Atunci facem una. Omega Cinci nu mai e doar o gașcă. De azi e o armată.

Boris: Mergem la război?

Axel: Nu! Ziceam așa, pentru efect dramatic.

Kisha: O să fim o familie de orfani roiali.

Boris: Bun. Hai să-i dăm bătaie!

Povestitorul: Boris a transformat întreaga cantină

Într-o sală de conferințe fină.

Au încăput toți orfanii acolo

Axel e pe masă pregătit de un solo

SCENA 24: CELE 10 PORUNCI ALE ORFANILOR

Începe un moment muzical.

Axel: Cele 10 porunci ale orfanilor măreți și prunci.
Cele 10 porunci. Nu-ți convin, frate, poți să te arunci!
Cele 10 porunci ale orfanilor măreți și prunci.
Cele 10 porunci. Nu-ți convin, frate, poți să te arunci!

Atunci să începem cu prima:
Mereu pe Adam și Eva dăm vina.
Doi: Orfan pentru orfan.
Vreunu-i în pericol devenim golani.
Trei: Să nu cerșim!
Avem integritate, o să muncim.
De nu iese cu asta, atunci furăm.
Până când de la zero să o tot luăm?
Patru: Să nu furi
De la alt orfan, în rest e cool.
De ciordești zahăru de la noi,
Ai să sfârșești ciopărțit la gunoi.
Cinci: De găsești părinți,
Să-i tratezi ca pe niște sfinți,
Iar dacă se ating de tine în vreun fel
Venim toți acolo și facem măcel!
Șase: Nu fiți invidioși!
Nici voi nici noi n-am fost norocoși.
Șapte: Să nu minți!
Urmează să vă mint: Am părinți.
Opt: Să fii cinstit.
Dacă ai ceva de zis, dă-o pe beat.
Respectă și ai să fii respectat.
Doar orfani am rămas în orfelinat.
Nouă: Nu sta!
Dacă vrei ceva, vei acționa.
Nu cere, că nu ți se va da...
Azi ai părinți, mâine: Tada!
Zece: Dacă ai să fi
Vreodată părinte, atât să știi:
De copilul tău ajunge aici vreodată,
Te ucid, cobor în iad și te mai omor o dată!

Cele 10 porunci ale orfanilor măreți și prunci.
Cele 10 porunci. Nu-ți convin, frate, poți să te arunci!
Cele 10 porunci ale orfanilor măreți și prunci.
Cele 10 porunci. Nu-ți convin, frate, poți să te arunci! OMEGA CINCI!

SCENA 25

Povestitorul: Eroul nostru Axel i-a cucerit pe toți
Și acest casino începe să aibă roți.
Toți s-au pus pe treabă, cu toții luptă
Să combată lumea asta coruptă
Care i-a aruncat pe ei la margine.
Din orfani s-au născut eroi și eroine
Și fiindcă-i un basm, acest orfelinat
A devenit treptat un mic regat.
Zi și noapte s-a lucrat, nimeni nu a stat
Și a sosit momentul mult așteptat.
Haideți să urmărim ce lozinci
Au mai găsit consiliul celor cinci.

Axel: Omega cinci! Cum suntem? Secretar Savant Boris?

Boris: Cazinoul se va putea deschide publicului larg în mai puțin de o oră. Am obținut toate actele și chestiunile legale.

Axel: Ministrul de exporturi Tamara?

Tamara: Va trebui curând să facem profituri din acest cazino dacă vrem să susținem în continuare transportul de dulciuri.

Kisha: Cheltuim cam mult pe dulciuri...

Tamara: Cheltuim cât avem nevoie.

Axel: Regina Kisha?

Kisha: I-am învățat pe orfani codul bunelor maniere în relaționarea cu adulții și le-am dat la toți funcții în cazino.

Axel: Prinț Rici?

Rici: Se difuzează șapte spoturi publicitare cu mine care invită adulții la Omega Cazino.

Axel: Perfect. Așadar...

Rici: Eu de ce nu sunt rege?

Kisha: Ești prea frumos pentru un rege.

Axel: Eu sunt urât, dar impunător și influent.

Boris: Influent.

Tamara: Tu ești un prințisor, Rici.

Rici: Păi așa lumea crede că eu sunt copilul vostru.

Boris: Asta nu e bine. Atunci nu mai e orfan.

Tamara: Bravo Rici! Nu mai ești orfan.

Rici: Vreau eu să fiu rege.

Axel: Sau să fie Kisha prințesă.

Rici: Sau așa!

Kisha: Sau nu!

Tamara: Pot să fiu eu regină?

Kisha: Dar eu sunt regina.

Rici: Ești prea frumoasă să fii regină.

Kisha: Taci că îți dau papucii.

Tamara: Sunteți împreună?

Kisha: Da. Nu. Nu știu. Nu contează. Eu rămân regina și punct. Dacă nu-ți convine, Rici, ne despărțim.

Rici: Îmi convine!

Tamara: Pot să fiu eu prințesa voastră?

Axel: Poți, prințesa mea. Așadar...

Boris: Atunci eu o să fiu o rudă depărtată cu o avere și un prestigiu imens dintr-un tărâm îndepărtat care a venit într-o vizită la familia sa mai puțin norocoasă. Conte Boris.

Axel: Bine, domnule Conte. Așadar. haideți să dăm drumul la marea deschidere.

SCENA 26: NOROC

Începe un moment muzical de mafioți.

Kisha: Revendicare! Luăm din norocul
De care n-am avut parte, să începă jocul!

Axel: Omega cinci!

Kisha: Deschidem acest cazino
Pentru dinero și o dăm Deniro.
Îi ardem la bani ca Nero. Hai vino
Să devii un soldat al reginei, albino.
Aduci adultul, îl așezi, îl servești
Cu pufuleți, îi zâmbești, te pregătești
Să îl încânți cu un niște jocuri
Până când la masă își pierde locul.

Boris: Avem șotron pe foaie mișcătoare.
Avem sudoku cu numere înșelătoare.
Șah cu zaruri.
Țări orașe ape dulciuri și dinozauri.
Țară țară vrem ostași cu ochii legați.
Poker, dar acolo doar jokeri le dați.
Și Blackjack cu regulile de la ruletă.
O să pice banii ca dintr-o cometă.

Tamara: Să nu lași nici un jucător
Să joace un joc mai mult de două ori,
Că a treia oară cică e noroc.
Că e, nu e, nu vrem riscăm deloc!

Rici: Să aibă noroc cum am avut și noi.
Să aibă noroc cum am avut și noi.
Să aibă noroc cum am avut și noi.
Să aibă noroc cum am avut și noi.

Axel: Își pierde banii, îl potolești.
Te gândești la mami, ochii îi belești.
Strigă: „Viața e grea!
Unde e mama mea?!”
Facem ca atare război psihologic
Sau manipulare, cum sună mai logic.
Inocența noastră aduce clientela.
Hai du-te și fii iute precum gazela.

Tamara: Servim țigări și alcool,
Dar noi nu consumăm, că suntem minori.
Când câștigi la jocuri, primești o acadea,
Iar dacă pierzi, **Kisha:** Îți fac viața grea!

Tamara: Să nu lași nici un jucător
Să joace un joc mai mult de două ori,
Că a treia oară cică e noroc.
Că e, nu e, nu vrem riscăm deloc!

Rici: Să aibă noroc cum am avut și noi.
Să aibă noroc cum am avut și noi.
Să aibă noroc cum am avut și noi.
Să aibă noroc cum am avut și noi.

Rici: Vin și pleacă, banii cresc.
N-o să treacă, salivez.
Bani pe viață îmi doresc.
Te atingi de seif, te-anihilez.
O să-mi cumpăr tot ce vreau.
Restul la orfani le dau.
Bani pe viață, nu glumesc,
Te atingi de seif, te-anihilez.

Kisha: Revendicare, luăm din norocul
De care n-am avut parte, să înceapă jocul!

SCENA 27

Povestitorul: Operațiunea funcționează perfect.

Pare că nu apare nici un defect.

Atât că mulți orfani s-au umflat la obraji.

De fapt de ce vă mint? Au ajuns niște grași.

Consiliul celor cinci totuși se mențin.

Fruite și legume, monopolul îl dețin.

Deși Tamara și zahărul... dar în fine.

Boris primește o scrisoare de la: ghici cine?

Boris: Tatăl meu.

Axel: Poftim?

Rici: Tu ai tată?

Kisha: Toți avem sau am avut.

Tamara: Cine e?

Boris: Îl cheamă Titus și mă duc să îl cunosc în seara asta.

Kisha: Cheamă-l aici.

Boris: A zis că vrea să ne vedem în parc.

Axel: Nu-mi place cum sună...

Boris: Ești gelos.

Axel: Eu?

Boris: Da. Ești gelos că eu am tată și tu nu ai.

Axel: Nu-i adevărat.

Kisha: Pari gelos.

Axel: Nu sunt gelos. Sunt îngrijorat. Dacă e o ambruscadă?

Boris: Ambuscadă...

Rici: Cred că rolul de rege ți s-a urcat la cap.

Tamara: De ce nu te bucuri pentru Boris?

Boris: Poate pentru că Axel consideră că eu nu merit să am părinți.

Axel: Nu-i adevărat. Bine. Fă ce simți.

Kisha: Eu dacă aș avea ocazia să-mi cunosc părinții, nu știu ce aș face...

Boris: Pot să îi cauți în baza de date.

Kisha: (pauză) Poftim?

Boris: Calculatorul Doamnei Directoare. Poți să cauți acolo.

Axel: Acolo l-ai găsit pe Titus?

Boris: Nu. El m-a găsit pe mine.

Axel: Sper că nu ești un fraier.

Rici: Cât de gelos ești...

Boris: Plec, prietenii mei... Și Axel... Mă duc să îmi cunosc tatăl.

Tamara: Ce mă bucur pentru tine. Distracție!

SCENA 28: TĂTIC

Intră Boris, se așează pe o bancă în parc și cântă la o chitară acustică.

Boris: De când eram mic
Mi-am dorit un tătic.
Nu știu nimic
Despre omul care
M a făcut pitic.
Sper că e mare.
Sper că e tare.
Sper că are un vapor cu care
Să mergem pe mare.
Sper că are bani.
Sper că are fani.
Sper că are măcar 30 de ani,
Și n-a crescut și el printre golani.
Sper să mă crească.
Să nu mă plictisească.
Dar este clar că
Cel mai mult sper să mă iubească.

Povestitorul: Boris este un orfan nativ
Și asta poate l-a făcut cam naiv.
A mers singurel în parc. Ce oroare!
Din tufe ieșit Doamna Directoare.
Cu vreo 10 mascați.
Destul de derutați
Că arestează un mic orfan.

Doamna Directoare: Nu e un orfan. E un pericol. Un golan.
Ești arestat.
Avem și mandat.
M-ai fraudat.
M-ai și furat.
Nu te-am uitat.
Fără bani m-ai lăsat
Dar te-am reperat.
Ai crezut că ai scăpat.
Ești arestat.
Ești un ratat.
O să fi transferat.
De la orfelinat.
Într-o casă de corecție. Luați-l!
Povestitorul: Și l-au luat...

SCENA 29

Povestitorul: Toți au aflat că l-au prins pe Boris.

Și pentru zece ani de zile o să fie închis.

Dar Axel pare pregătit de luptă.

Kisha: Cum ai să confrunți această femeie coruptă?

Povestitorul: Povestea spune că în ziua următoare

A făcut infarct Doamna Directoare.

Au găsit-o statuie, direct moartă, nici o comă.

Avea o față deparcă a văzut o fantomă...

Axel: Te-ai descurcat foarte bine, dragostea mea. Ai văzut? Trebuia doar să îți fisinezi puțin modul în care bântui oamenii.

Fantoma Wendy: Finisezi.

Axel: Ha. Mi-e dor de Boris... Nu ai cum să îl ajuți să treacă prin pereți?

Fantoma Wendy: Nu m-am simțit bine.

Axel: Când?

Fantoma Wendy: Când... Practic am fost un asasin.

Axel: Un asasin sexy.

Fantoma: Axel... E una să îți iei propria viață. E altceva să iei viața unui om.

Axel: Da, dar și-o merita.

Fantoma Wendy: A reușit să găsească părinți la sute de orfani. Chiar și-o merita?

Axel: Hai să nu punem problema așa.

Fantoma Wendy: Dar cum să punem problema? Cât de criminal este faptul că voi cinci ați rămas pe dinafară... Ce să zic...OMEGA CINCI! Te-ai gândit vreo secundă că poate nu meritați să aveți părinți?

Axel: Auch...

Fantoma Wendy: (pauză) Scuze, n-am vrut să sune așa.

Axel: Ai dreptate. Mă duc să mă predau. Dacă merită cineva să fie închis, ăla sunt eu, nu Boris.

Fantoma Wendy: Nu. Eu merit să fiu închisă. Eu am făcut asta, nu tu.

Axel: Dar tu poți trece prin pereți și oameni, nu poți fi închisă.

Fantoma Wendy: Atunci o să mă închid singură. O să-i țin companie lui Boris până iese.

Intră Kisha.

Kisha: Axel, avem o... Hei!

Fantoma Wendy: Hei...

Kisha: Tu ești Wendy, iubita lui Axel?

Fantoma Wendy: Le-ai zis că sunt iubita ta?

Axel: Da.

Fantoma Wendy: Ce drăguț.

Kisha: Încântată! Axel, avem o problemă.

Axel: Ce e?

Kisha: Rici și Tamara... Au luat-o pe ulei. Grav!

Axel: Cât de grav?

Povestitorul: Atât de grav!

SCENA 30: *Urlă*

Începe un moment muzical.

Tamara: Îmi tot urlă capul
Îmi tremură brațul
Mă ustură nasul
Mi-e plin de ură glasul

VAI de mine. E-un BAI la mine.
Zici că FAC pe mine. Am un DRAC pe mine.
Tot TRAG de mine. E vreun LEAC pentru mine?
Doar suc, apa e prea YACK pentru mine.
Nu beau alcaline, nu cred în legume.
Nu vreau vitamine, de asta fac spume.
Când nu îmbuc un cub de zahăr
Mă simt deparcă-s într-un lagăr.
Se închid pereții, parcă simt gaz.
„Tamara, cândva erai plină de haz...
Nu există zahăr prea mult, ci nu destul!”
Nu cred că o să trec testul...

Kisha: Ai draci pe tine? Oprește-te, nu-ți face bine!
Ai draci pe tine? Oprește-te, nu-ți face bine!
Ai draci pe tine? Oprește-te, nu-ți face bine!
Ai draci pe tine? Oprește-te, nu-ți face bine!

Rici: Îmi tot urlă capul
Îmi tremură brațul
Mă ustură banul
Mi-e plin de ură glasul

Vai de mine. Vai de mine.
Dacă nu dai banul e vai de tine.
Te închid în subsol. Ce te vaiți? Nu-i bine?
Ori joci corect, ori prințul vine
Și te învață bunele maniere.
Ce zici? Dai banul sau nu, vere?
Sună la poliție, veci nu m-am temut!
Sunt un orfan, ce mai am de pierdut? AH!

Axel: Ai draci pe tine? Oprește-te, nu-ți face bine!
Ai draci pe tine? Oprește-te, nu-ți face bine!
Ai draci pe tine? Oprește-te, nu-ți face bine!
Ai draci pe tine? Oprește-te, nu-ți face bine!

SCENA 31

Povestitorul: Omega Cinci erau frați de aramă,
Dar pare că gașca se cam destramă.
Tamara a leșinat, și-a luat somn.
Iar Axel l-a eliberat pe săracul domn.
Întunericul i-a consumat pe orfani.
Voițați ceva mai vesel. Nu mai sunteți fani?
E un basm urban. N-aveți ce face.
Nici mie nu-mi place, nici lor nu le place.

Kisha: Ai luat-o razna?

Rici: Am făcut din el un exemplu.

Kisha: Nu te mai recunosc.

Rici: Ce ar fi trebuit să fac? Nu voia să plătească.

Kisha: Să chemi poliția.

Rici: Să mă închidă și pe mine ca pe Boris? Nu mulțumesc.

Kisha: Vrei să îți dau papucii?

Rici: Auzi... Nici eu nu te mai recunosc. Credeam că ești o orfancă puternică. Părei
însăpăimântătoare. Dar poate m-am înșelat. Îți dau eu papucii.

Kisha: Poftim? Nu-mi dau tu papucii, eu îți dau papucii.

Rici: Ți-am dat deja papucii. Să ai o copilărie frumoasă!

Pleacă Rici. Kisha începe să plângă. Intră Axel.

Axel: Unde-i Rici?

Kisha: I-am dat papucii și a plecat supărat.

Axel: Îmi pare rău. Și Wendy a plecat.

Kisha: Îmi pare rău. V-ați certat?

Axel: Nu. Are niște probleme nerezolvate. Știi cum sunt fantomele...

Kisha: Tamara ce face?

Axel: Am dus-o la spital. Au băgat-o sub prefuzii.

Kisha: Perfuzii. (pauză) De ce? De ce ni se întâmplă toate astea?

Axel: Nu știu.

Kisha: De ce suntem niște orfani blestemați?

Axel: Nu știu.

Kisha: Nu mai vreau să mă simt așa.

Axel: Nici eu. De aceea trebuie să continuăm lupta. Nici un copil nu merită să se simtă cum ne
simțim noi.

Kisha: Ce-ți mai place să fi eroul poveștii tale. Dar cum rămâne cu povestea mea? Mi-am găsit
părinții. Mă gândesc să le fac o vizită.

Axel: Crezi că o să te simți mai bine după?

Kisha: O să vedem.

SCENA 32: CREMENALA

Kisha: Iată un portret de familie.
O familie falsă.
Iată un portret de familie.
Mai bine lasă.

Trebuia sa fiu o simplă fată
Cu o mamă și un tată,
Dar cred ca am fost creată
Doar ca să fiu abandonată,
Eradicată și uitată,
Dar nu uit, tată, că îndată
Ce curajul mă-njoară
Se va naște o „cremenală”.
Uite, m-am gândit așa:
Ce-ar fi să le iau viața
Celor care mi-au dat-o
Și apoi au aruncat-o?
Cum își permit? Cine se cred?
Câtă ură din gură să tot secret?
Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte de lapte.
Hai să trecem la fapte.
Mă duc la ei acasă.
Ma prefac că sunt o proastă.
„M-au abandonat părinții mei!
Mi-e frig, mi-e foame și mi-e dor de ei!
Mă primiți la masă?
Păreți oameni de mare clasă...
Ei, șocați, vor zice ...mmmdaa
Și uite așa intră fata.
Mama e dragă, ospitalieră.
Are o țigară în scrumieră.
Pune masa pentru ceai.
Nu-și recunoaște fiica. Oh vai...
Tata-i cu o bere artizanală.
Au o avere fenomenală.
Nu și-ar fi permis să mă crească?
Las că mă trec în testamentul lor îndată!

Iată un portret de familie.
O familie falsă.
Iată un portret de familie.
Mai bine lasă.

Am găsit momentul
Să le strecor serul.
Îmi arată o poză cu un băiețel.
Pe mine m-au dat, dar l-au păstrat pe el.
Vă urăsc din tot sufletul!
Fii calmă, lasă urletul.
Așteaptă. Observă-i cum se hăhăiesc,
Se lingușesc și căcaturi vorbesc.
Unu. Patru. Șapte. Zece.
Hopa. Dar ce se petrece?
Niște spume albe apar
Pe la colțuri la lăbar.
Mama e un pic mai tare...
Lasă, curând și ea moare.
Văd cum se-ngălbenește.
Pe podea se prăvăleşte.

Vrea să țipe, dar nu poate,
Corzile vocale-s coapte.
Mă uit în ochii ei holbați
Strig: Morții voștrii de ratați!
Cum vă permiteți să mă aruncați?
În ochii mei să vă uitați!
Sunt copila voastră...
Mulțumesc că mi-ați dat viață.

Iată un portret de familie
O familie falsă
Iată un portret de familie
Mai bine lasă

Am mână murdară
Dar mă ridic nepăsătoare
Ies până afară
Și simt o eliberare
Câte libertate
E după moarte.
Ce mireasmă are
O mică razbunare! Ahh!

Prezentatoarea: Iată un portret de familie.
Un nou best-seller.
Iată un portret de familie
Scris de Kisha Weller. APLAUZE!

SCENA 33

Prezentatoarea: Spuneți-mi, vă rog, care a fost inspirația voastră pentru această carte minunată?

Kisha: Copilăria mea.

Prezentatoarea: Aha. Am sesizat multe influențe din scrierile lui Agatha Christie. Sunteți fană?

Kisha: Sigur.

Prezentatoarea: Aha. Aha. Cum a fost să creșteți într-un orfelinat?

Kisha: Zile bune, zile rele.

Prezentatoarea: Aha. Aha. Sunteți membră fondatoare a fundației Omega Cinci, cea mai mare organizație care îngrijește și se ocupă de drepturile orfanilor. Corect?

Kisha: Da.

Prezentatoarea: Aha. Aha. Rata adopției a crescut cu aproape 80% de când s-a înființat Omega Cinci. Sunteți mândră de ce ați realizat?

Kisha: Da.

Prezentatoarea: Aha. Aha. V-ați cunoscut vreodată părinții?

Kisha: Am vrut, dar m-am răzgândit.

Prezentatoarea: Aha. Aha. Păi poate că avem o surpriză pentru dumneavoastră. Dacă ți-aș spune că părinții tăi sunt acum în public, ce ați vrea să le comunicați?

Kisha: Nimic! Nu vreau să-i văd! Nu vreau să-i cunosc! Nu vreau să aud de ei! Nu vreau să știu de ei! Nu vreau să am în vreun fel de a face cu ei! Interviul s-a încheiat. La revedere! (pleacă)

Prezentatoarea: Aha. Aha. Să nu uitați să cumpărați cartea „Un portret de familie.” de Kisha Weller. Un o carte monumentală plină de emoție și tragedie. Revenim după pauză.

Se încheie transmisia.

Rici: Arăți foarte bine pe ecran.

Kisha: Mulțumesc. (îl sărută pe Rici) Poate nu ar fi trebuit să strig la final.

Rici: Ai fost superbă. Aoleu. Mă sună copiii. O să te aștept în mașină. Apropo, vor să vorbească cu tine niște oameni de la ceva editură.

Kisha: Bine.

Iese Rici, intră Mama Kishei și Tata Kishei.

Kisha: Bună. De la care editură sunteți?

Mama Kishei: Nu suntem de la nici o editură.

Tatăl Kishei: Suntem părinții tăi.

Mama Kishei: Și am vrut doar să-ți spunem că suntem foarte mândrii de tine.

Tatăl Kishei: Și te iubim.

Mama Kishei: Și ne pare rău.

Tatăl Kishei: Și nu ai putea să ne ajuți cu niște bani?

Mama Kishei: Nu mulți.

Tatăl Kishei: Și, dacă vrei, poți să vii pe la noi să mâncăm ceva.

Mama Kishei: Sau să ieșim undeva într-un restaurant.

Tatăl Kishei: Să ne faci cinste dacă tot te-am adus pe lume.

Mama Kishei: Ce zici, dragostea noastră mică?

Kisha: (pauză) Tentant. Dar părinții mei au murit deja. La revedere! (pleacă)

SCENA 34

Fantoma Wendy: Ți-am zis că o să zboară ăștia zece ani.

Boris: Au trecut destul de repede.

Fantoma Wendy: Abia aștept să-i revăd pe toți.

Boris: Da. Mulțumesc că mi-ai ținut companie toți acești ani.

Fantoma Wendy: Eh. Nu am făcut-o pentru tine.

Boris: Știu. Uite!

Sosesc Kisha și Rici. Se iau în brațe toți.

Rici: Unde sunt bagajele tale?

Boris: Haha!

Kisha: Frate, ți-ai tras niște tatuaje...

Boris: Te schimbă închisoarea. Haha!

Kisha: Hai să te ducem acasă.

Boris: Stai așa.

Boris îi aruncă lui Rici o pungă de M&Ms galbeni.

Kisha: Ce e aia?

Boris: Am pus pariu dacă o să vă căsătoriți sau nu.

Kisha: Și?

Rici: Am câștigat.

Rici și Kisha se sărută.

Fantoma Wendy: Ah. Scârbos.

Rici: Hai să mergem.

Fantoma Wendy: Eu rămân.

Kisha: De ce?

Fantoma Wendy: Trebuie să bage cineva frica în toți deținuții ăștia! Să-i transmițeți lui Axel salutări și să-i spuneți că arată bine la televizor.

Boris: Sigur.

Fantoma Wendy: Ne mai vedem noi!

SCENA 35

Axel: Boris! Șeful tatuajelor.

Boris: Ce-i cu ochelarii ăia? Te-ai făcut fraier?

Axel: Fraieru șef.

Boris: A zis Wendy că te salută și că arăți bine la televizor.

Axel: I-auzi.

Boris: Mie mi se pare că ești la fel de urât ca acum zece ani.

Axel: Ai dreptate.

Axel și Boris se iau în brațe. Intră Tamara.

Tamara: Hai gata că sunteți penibili!

Boris: Ce face prințesa? Ai slăbit.

Tamara: Da? Călmea. Sunt însărcinată.

Boris: Poftim?! Felicitări. Sper că nu e Axel tatăl...

Axel: Oops.

Boris: Da?

Tamara: Nu. Îl cheamă Zaharia.

Boris: Aha. Cum e cu... ?

Tamara: M-am lăsat. Mă rog. Doar duminica mănânc dulciuri, dar aia nu se pune.

Boris: Felicitări. Rici! Voi când faceți niște copii?

Rici: Avem deja șase copii.

Boris: Ați făcut două ture de tripleți? Când ați avut timp să faceți șase prunci?

Kisha: I-am adoptat.

Boris: Bun.

Tamara: Cum a fost la închisoare?

Boris: Mai bine decât la un orfelinat.

Axel: Boris. Vremurile s-au schimbat. Hai să-ți fac o tură, să-ți vezi noua casă.

Boris: Am o întrebare: Omega Cinci?

Cor: (pauză) OMEGA CINCI!

EPILOG

Povestitorul: Gașca Omega Cinci s-a reunit
Și gloria lor din nou a răsărit.
Gașca a reușit să reinventeze
Și să facă sistemul să funcționeze
În favoarea defavorizaților.
Trăim într-un paradis al orfanilor.
Nu mai există condiția de orfan.
Primești mamă, primești tată și primești și bani.
Un soi de utopie pentru cei nou născuți
Indiferent unde o să fie crescuți
Nu va mai exista vreun orfelinat.
Fiecare copil o să fie adoptat.
Poți să faci schimb de părinți dacă nu îți place de ei.
Poți să faci schimb de copii dacă sunt derbedei.
S-a interzis ca un prunc să nu fie iubit.
S-a dat acum lege. Ce. N-ați auzit?
Statul este obligat de-acum să ofere
Fiecărui copil câte o copilărie.

Vă mulțumim că ați dat un ban
Să urmăriți acest basm urban.
Mai încăpea un moment muzical
Dar nu mai sunt bani, așa că: FINAL!